Els plàtans figuerencs del camí de l´exili

JOSEP ANTONI TRIVIÑO

M'assabento mitjançant el Diari de Girona que el Pla d'asfaltatge de voreres del sector nord de Figueres preveu talar i llençar a l'abocador uns quants arbres de l'avinguda Perpinyà d'aquesta ciutat. Es tracta de plàtans molts dels quals centenaris.
Aquesta prevista intervenció municipal en benefici d'una ordenació de la via pública a més de tenir un retret de caire ecològic, té ensems un retret de naturalesa històrica. Aquests plàtans foren testimonis muts del camí que encetaren milers de persones nord enllà tot fugint de les represàlies de les tropes franquistes a les acaballes de la ?Guerra Civil espanyola. Durant els primers mesos de l'any 1939 aquests plàtans foren testimonis muts d'una angoixa col·lectiva i d'una marxa d'homes, dones i nens que forma?ren part, en contra de la seva voluntat, d'una gernació que s'apressà cap a la frontera francesa en un èxode on la por va envair unes ànimes exhaustes per tres perllongats anys de guerra civil.
Aquests plàtans foren testimonis muts de les petjades que moltes persones desesperades deixaren al fang d'un camí castigat aquells dies per una plu??ja que queia a bots i barrals. Aquests plàtans foren testimonis muts de l'exili d'un munt de persones víctimes de l'odi, el més pervers dels vicis humans. Aquests plàtans foren testimonis muts de les cruels conseqüències d'una bogeria col·lectiva que mai més s'ha de tornar a repetir.
I ara, un grapat d'anys després, un grup de persones, que són representants dels ciuta?dans figuerencs, molts d'ells descendents d'aquells que van fugir camí de l'exili, han decidit, de cop sobte, que aquests testimonis muts de la nostra Història han de morir i ser llançats a un abocador. Sóc del parer que no fan més que demostrar que moltes vegades la improvisació obliga a fer coses impensades, àdhuc en contra de la sensibilitat humana.
Tant de bo s'adonin a temps que a?quests plàtans no mereixen el maltractament i la humiliació de ser llançats a un trist i pudent abocador.
Essent així que la ciutadania a Catalunya observa astorada i esgotada com els governants imposen retallades en serveis bàsics com la sanitat, l'educació, etc., com famílies hu?mils són foragitades de les seves cases, com molts infants no tenen més menjar al dia que el dinar de l'escola, com la corrupció política és notícia dia rere dia, i com cau alguna icona política contemporània que semblava d'a?llò més sagrat, es fa més neces?sa?ri que mai conservar els símbols que són els que donen va?lor a la vida col·lectiva d'un país, d'una nació.
Cal respectar entre tots plegats els símbols de la memòria històrica. De vegades existeix la percepció que una nació no té un fu?tur, però allò cert és que sempre fruirà d'un passat. Si tenim en compte aquest passat i el respectem, sempre serà possible un futur bo i millor.

Font del document:
http://www.diaridegirona.cat/opinio/2014/09/08/platans-figuerencs-del-cami-lexili/686578.html?utm_source=rss